

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Woord en wetsteen: beschouwingen over schrijven op het snijvlak van kunst en wetenschap

Rasker, M.N.A.

Citation

Rasker, M. N. A. (2022, October 18). *Woord en wetsteen: beschouwingen over schrijven op het snijvlak van kunst en wetenschap*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3484291>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3484291>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

9.

LAB WERK 1

Een uitnodiging voor een conferentie rolt elektronisch binnen:

Academy of Creative and
Performing Arts Conference,
2019: *Is This Thing On? Public
Dimensions of Artistic Research.*

Ik lees: ‘In some instances, the collaboration and responses of participants become the very material of the research, while in other cases the researcher resists the pressures of the public gaze.’ Terwijl ik de nerveus knipperende cursor tracht te negeren (*Moet ik hier iets mee? Wat betekenen “collaboration” en de “gaze” in de context van mijn schrijfpraktijk?*³⁰) gaat de telefoon: mijn moeder aan de lijn, ze is bang dat ze bedwants heeft. ‘Ah! Onlangs in een hostel geslapen?’ zeg ik wat flauw. In principe neem ik de telefoon op als mijn moeder belt. Het is meestal niet heel dringend maar de goede vrouw is 82 en woont op zichzelf. ‘Nee, nee, wel bij Van der Valk,’ aarzelt ze. Onderwijl google ik “bedwants” en kijk naar plaatjes op het beeldscherm van kriebelig ongedierte. ‘Aha!’ zeg ik bemoedigend en geef haar het telefoonnummer van het filiaal van *Beter Bed* in haar woonplaats, ze hebben een afdeling “Hygiëne & Advies” verzeker ik haar. We hangen op. In de tussentijd is een app binnengekomen van T., onderwijscoördinator, met het dringende verzoek niet volgend semester maar volgende week al te beginnen met mijn workshop Writing & Artistic Research.

30 | ‘collaboration’ & ‘gaze’ → uitwerken.
[Hier?] →

Sorry ;-) volgend jaar betere planning haha! -- T.
HAHA! -- M. app ik terug.

Volgens de hormonale statistieken ben ik in de overgang.

Het hoofdstuk **WORMGAT** waar ik vorige week aan ben begonnen is gisteren door mij bijna-dood verklaard en naar de map “resten” verplaatst. De titel bevat me maar de woorden komen niet tot leven, gehinderd als ik ben door... tja, door wat? De baas van een andere kunstopleiding belegt met spoed een teambuildingsessie:

WE GAAN HET HEBBEN OVER HOE WE DE DINGEN BETER KUNNEN
REGELEN NAAR DE STUDENTEN TOE!

Goed plan! Gaan we doen! Ik typ snel een constructief briefje terug! ⁱⁱⁱ

Mijn moeder belt weer. Dat *Beter Bed* pas donderdag kan komen. Het is vandaag dinsdag.

‘Misschien kun je zo lang bij een vriendin logeren,’ opper ik. ‘Bedwantsen zitten in bedden, niet op mensen,’ lieg ik er achteraan. We hangen op.

Een van mijn Supervisors is de mening toegedaan dat ‘*She* (= ik) *should, in principle, be able to enter into both modes of writing at the same time and deliver those simultaneously.*’³¹

Het is dinsdagmorgen, tegen twaalfen, en zelfs aan *ONE mode of writing* ben ik deze week nog niet toegekomen.

31 | Vgl. notitie in schrijfdagboek, juni 2018: ‘Margrethe Bohr: “If you are doing something you have to concentrate on you can’t also be thinking about doing it, and if you’re thinking about doing it then you can’t actually be doing it.”’ Michael Frayn, *Copenhagen* (toneel, 1998), in: Karen Barad, *Meeting the Universe Halfway. Quantum physics and the entanglement of matter and meaning*, 2007: p. 21.

iii | Beste Baas,

Ten aanzien van item #1 op de agenda van de aankomende teambuildingsessie:

WE GAAN HET HEBBEN OVER HOE WE DE DINGEN BETER KUNNEN REGELEN
NAAR STUDENTEN TOE!

Zeker! Het is van groot belang ons zorgvuldig van deze taak te kwijten! Als team! Voor de studenten!

Ik stel voor de sessie te beginnen met een vrolijke oefening om de implicaties van deze alomvattende ambitie te doorvoelen, door item #1 te herschrijven als HAIKU.

Bijvoorbeeld:

We gaan het heb/ben
ov/er hoe we ding/en doen
naar stu/den/ten toe.

of:

Stu/den/ten heb/ben
ding/en waar we het be/ter
o/ver gaan heb/ben.

of:

Ding/en kun/nen zich
be/ter naar stu/den/ten toe
re/ge/len. Hoe? Wij?

etc.

FYI: *Was je een student in mijn schrijfklas, dan had ik je de zin honderd keer laten overschrijven wegens aanranding door de taal. En voor deze aanranding van de taal = tweehonderd strafregels.*

Maya

PS: Geen zorg, ben er gewoon bij, zal de sessie niet verstoren, **HEB HET INKOMEN NODIG**, bevecht oprecht de neiging te radicaliseren tegen vaagtaal van afdelingscoördinatoren en *jargonism* op kunst-academies in het algemeen (wekelijkse *meeting@AA-subsections*) om mijn contract te behouden.

